

Stichting Inti Huahuacuna

Nieuwsbrief juli 2004

Land van Ravensteinstraat 31,
5402 EH Uden
tel. 0413-266259
e-mail: hamaschepers@hetnet.nl

Geachte lezer, beste donateur,

Wat vliegt de tijd! Bijna is het weer zover en ik kijk er ontzettend naar uit om in september en oktober weer met de niños van Inti Huahuacuna te gaan werken. Ik ben zo benieuwd hoe de kinderen zijn gegroeid en hoe ons opgeknapte handvaardigheidslokaal eruit ziet!

We hebben een prachtig jaar achter de rug, met veel steun van jonge vrijwilligers. In deze nieuwsbrief laat ik Aleid, Janneke, Floor, Marleen en Lisette aan het woord. Het zijn zeer betrokken, jonge mensen die met hart en ziel zich inzetten voor onze niños. Marleen schrijft onder andere: "Het contact met de kinderen, het gegeven dat een beetje aandacht, dat niets kost, wel degelijk een verschil maakt en het besef hoe goed ik het zelf heb gehad, maken dit voor mij tot een hele bijzondere ervaring!"

In de gesprekken die ik vooraf met de vrijwilligers heb, zie ik een grote bewogenheid bij deze jonge mensen voor het werken met kansarme kinderen. Dit is zo hartverwarmend en hierbij wil ik hen dan ook van harte bedanken voor hun geweldige, vrijwillige inzet.

Ook gaat mijn dank uit naar iedereen die ons opvanghuis financieel steunt. Op vele plaatsen heb ik mijn verhaal mogen doen en steeds weer voel ik me een zeer bevoorrecht mens, dat ik zoveel mensen met een warm hart mag ontmoeten.

*Veel leesplezier en bedankt voor uw belangstelling,
Marianne Schepers*

Dit wandkleed, "Het leven op zee", is door de kinderen zelf gemaakt.

Dolores en Marianne

Vrijwilligers vanuit Nederland.

De afgelopen jaren hebben veel vrijwilligers uit Nederland voor korte of langere tijd in het project Inti Huahuacuna gewerkt. Door hun enthousiaste verhalen krijgen wij steeds vaker verzoeken van jonge mensen om in het project te mogen werken. Ik coördineer hun aanvragen en begeleid hen bij het nemen van deze belangrijke beslissing. Daarvoor nodig ik hen bij mij thuis uit om hen alles over het project te vertellen. Ik probeer hen zo goed mogelijk voor te bereiden, om teleurstellingen achteraf te voorkomen.

Een stukje geschiedenis.....

Inti Huahuacuna is gevestigd in de wijk Zarzuela van het stadsdistrict Santiago in Cusco te Peru. Cusco ligt op 3.400 meter hoogte, midden in het Andesgebergte. De stad heeft ruim 300.000 inwoners, waarvan de helft in de loop van de afgelopen 10 à 20 jaren in de stad is komen wonen. Zo ontstond er rond de stad een grote gordel sloppenwijken, bevolkt door immigranten van de 1e en 2e generatie, afkomstig uit het omliggende platteland.

Het gaat meestal om vluchtelingen van de burgeroorlog tussen de guerrilla en het officiële leger, die in de periode 1980-2000 beurtelings terreur zaaide onder de boerenbevolking, waardoor het leven in de dorpen ontwricht werd. Dit politieke geweld heeft in Peru aan naar schatting 70.000 mensen het leven gekost. De onderste lagen van de bevolking van het Andesland werden het zwaarst getroffen door dit geweld.

De bewoners van deze sloppenwijken zijn bijgevolg in hoofdzaak Quechua-sprekende indianen, die nog sterk met de Andescultuur verbonden zijn. Bijna niemand heeft vast werk, de meesten overleven door kleine straat- of markthandel. Werkeloosheid en criminaliteit zijn erg hoog.

Een blik op de wijk Zarzuela

De traditioneel sterke familie- en sociale banden staan zwaar onder druk door de meer Westerse levenswijze van de stad. De kinderen en vrouwen zijn hiervan de eerste slachtoffers. Veel vaders verlaten hun gezin en gaan hun geluk elders beproeven. Alcoholisme is een groot probleem. Als vader dronken thuiskomt worden zowel de moeder als de kinderen vaak mishandeld.

Vanuit deze wijken trekken steeds meer kinderen naar het centrum om er als straatkind in het toeristische Cusco hun geluk te zoeken en dan in de problemen te geraken, onder andere door: ondervoeding, gebrek aan onderwijs en

gezondheidszorg, uitbuiting door ‘bazen’, lijmsnuiven en criminaliteit.

Dolores trok zich al jaren het lot van deze kansarme kinderen aan en wil hen in het project Inti Huahuacuna veiligheid en warmte bieden.

Juan, Maribel en Nestor, kinderen van Inti Huahuacuna.

Dit zijn kinderen uit een groot gezin, met een alcoholische vader, terwijl hun moeder hele dagen op straat spullen probeert te verkopen om de kost voor het gezin te verdienen. Juan is 17 jaar en analfabeet. Juan maakt zich erge zorgen over zijn broertjes en zusjes en is vader en moeder tegelijk.

Dit zijn Nestor en Juan.

Wat zou hij hen graag naar school laten gaan! Hiervoor moeten zij echter nogal wat hobbels nemen. Allereerst moeten zij een toelatingscursus volgen om op school toegelaten te worden, de kosten hiervan zijn echter voor hen onbetaalbaar. Ook moet er bij de Gemeente een uittreksel uit het geboorteregister worden gehaald en betaald.

Marleny, de vrouw die de kinderen begeleidt in onze bibliotheek neemt de taak op zich om Maribel en Nestor op school geplaatst te krijgen. Onderweg naar school praat Marleny met de kinderen en vraagt hen wat zij met Kerst gedaan hebben. Maribel antwoordt heel gelukkig dat zij van Juan een pop heeft gekregen die kan zingen en lopen en Nestor heeft schoenen gekregen. Marleny vraagt aan Juan wat deze pop gekost heeft en hij antwoordt heel zachtjes: “25 soles, maar die heb ik natuurlijk niet betaald. Kerst is voor kleine kinderen en ook mijn broertjes en zusjes hopen op een cadeau.....”. Marleny vindt het moeilijk om Juan te veroordelen, omdat hij gestolen heeft om zijn broertjes en zusjes gelukkig te maken. Als Juan 18 jaar zou zijn en

hij zou betrapt worden bij het stelen van deze cadeautjes zou hij een gevangenisstraf krijgen. Nu hij nog 17 is zou hij naar een tehuis moeten. Wat is dit moeilijk, je wilt zo graag zeggen dat dit niet mag. Maar als je dan het gelukkige gezichtje van Maribel ziet met haar pop en hoe trots Nestor zijn nieuwe schoenen laat zien, niet wetend dat Juan deze cadeaus heeft gestolen, ben je ook blij voor hen. Dit is niet gemakkelijk.....!

Na alles geregeld te hebben helpt Marleny Maribel en Nestor met de voorbereidingen op dit toelatingsexamen. Nestor slaagt glansrijk, helaas wordt Maribel afgewezen. Hierop besluit hun moeder met Juan en zijn broertjes en zusjes naar een andere stad te vertrekken om daar te proberen werk te vinden. Nestor laat zij in Cusco achter bij zijn alcoholische vader. Maribel, een hummertje van 5 jaar, zegt hierop tegen Marleny: "Je hoeft niet verdrietig te zijn, hoor, dat ik weg ga, want ik ga je heel veel schrijven. De woorden die ik niet ken laat ik Juan schrijven.....niet wetend dat haar grote, stoere broer analfabeet is.....!!

Het afgelopen jaar heeft Inti Huahuacuna 3 kinderen klaargestoomd voor school. Dit is een ongelofelijke winst en een geweldig goed gevoel voor het team!

Ons buurthuis, voor de levenden en de doden!

Gedurende de dag een bibliotheek en 's avonds een mortuarium.

Het gebouw van Inti Huahuacuna is tevens het buurthuis van de wijk Zarzuela. Wij hebben een contract van 20 jaar dat we dit gebouw voor onze niños mogen gebruiken. Het gebouw mag echter in geval van nood ook gebruikt worden door de bewoners van de wijk. De laatste tijd willen de mensen van de wijk hun dierbare overledenen opbaren in onze bibliotheek en daar afscheid van hen nemen. Op die dagen kunnen we dan dit

lokaal niet gebruiken en de kinderen zijn daar helemaal niet gelukkig mee.

Maar een van onze kinderen had een prachtige oplossing hiervoor gevonden: "Die mensen gaan maar dood zonder ons te waarschuwen dat ze gaan sterven! Ze moeten degene die dood wil gaan maar leren, dat ze ons waarschuwen wanneer ze ons lokaal nodig hebben voor hun avondwake.....! Ik wil later schoenmaker worden en zodra ik een grote zaak heb, koop ik een nieuw lokaal voor Inti Huahuacuna. Dan hoeven wij de bibliotheek nooit meer te delen met dode mensen".

Een workshop over het drijven van kleine straathandel.

Geld verdienen met schoenen poetsen.

In het project Qosqo Maqui, een nachtopvang voor straatkinderen, is dit jaar een internationale workshop georganiseerd over het drijven van kleine straathandel en nieuwe werkmogelijkheden voor jonge straatverkopertjes.

Landen als Ecuador, Bolivia en Colombia namen hieraan deel. Dolores, een van onze vrijwilligsters Laure en ook 2 van onze niños waren uitgenodigd om mee te doen.

Iedere ochtend vertrokken ze gezamenlijk vanuit Zarzuela om 08.30 en onderweg naar Qosqo Maqui werd er veel nagepraat over de cursus van de vorige dag. De kinderen genoten van de cursus, gedroegen zich voorbeeldig en deden aan iedere activiteit mee. Onderwerpen als: hoe je in je levensonderhoud kunt voorzien, de besteding van je geld, de risico's van het leven op straat, kwamen in deze cursus aan de orde. Juan heeft tot voor kort 8 jaren bij Qosqo Maqui overnacht, aangezien hij toen een straatkind was. Tijdens deze cursus vertelde hij dat hij niet meer op straat leefde, maar dagelijks naar Inti Huahuacuna gaat. Dat hij bij Inti Huahuacuna geleerd heeft

dat het leven op straat hem geen toekomst kan bieden, dat dit zijn thuis is geworden en dat hij hier geleerd heeft om zijn problemen op te lossen, met zijn hoofd en met zijn hart en dat hij niemand nog ooit pijn wil doen, ook zichzelf niet. Dolores wist niet wat ze hoorde en pinkte heel stiekem een traantje weg!

Aan het einde van de workshop kwamen de andere deelnemers om Dolores heen staan en wilde van haar weten wat wij dagelijks met de kinderen doen, hoe het komt dat onze kinderen op deze wijze zijn gaan denken en hoe fantastisch het is dat Inti Huahuacuna zo preventief werkt. De leiding van Qosqo Maqui feliciteerden Dolores en zeiden haar, dat als Inti Huahuacuna zo met deze kinderen blijft werken, Qosqo Maqui in de toekomst zonder werk komt te zitten.....!!

Jaarplan 2004: Seksuele voorlichting.

Naar aanleiding van de workshop zijn we gaan kijken of we ook zelf binnen ons project meer extra aandacht kunnen geven aan de toekomst van onze kinderen. Dolores en het team hebben een jaarplan opgesteld, waarin de kinderen meer betrokken worden en verantwoordelijkheid krijgen voor het werk binnen het project. Er staan workshops gepland over kleine straathandel, waar nu al onze kinderen aan deel kunnen nemen. We hebben een cursus leerwerken gegeven, waarbij de kinderen les kregen in het maken van lederwaren, die zij kunnen verkopen op straat. Ook gaat het team tezamen met de kinderen bekijken of er een baantje voor hen te krijgen is. Zo is bijvoorbeeld gedacht aan een baantje als conducteur in de stadsbusjes. Ook voor het team zelf zijn deskundigheidsbevorderingen gepland, zodat zij kunnen gaan kijken naar hun rol als opvoeder tegenover de problematiek van het werkende kind. Verder zijn gezondheidsinstellingen benaderd om de kinderen seksuele voorlichting te komen geven. Dit is heel hard nodig. Veel kinderen worden thuis mishandeld als ze niets verkocht hebben op straat en zonder geld thuis komen. Hierdoor maken de kinderen soms een keuze, waardoor zij niet meer kijken naar wat ze voor dit geld moeten doen. Alleen het feit dat ze geld mee naar huis kunnen brengen telt voor hen.

Een veel te jong moedertje.

Hierdoor koos een van onze kinderen voor seksueel contact met een sekstourist, waardoor hij het afgelopen jaar syfilis heeft opgelopen. Het intens trieste is dat zelfs zijn zusje van 5 jaar hierbij ook betrokken is geraakt. Tijdens de gezondheidsworkshop wordt daarom aandacht besteed aan geboortebeperving, mishandeling en seksueel misbruik.

Deze extra workshops en extra gezondheidszorg kunnen we onze kinderen geven dankzij een geweldige donatie van ziekenhuis Bernhove. Hoe kun je een gift uit een ziekenhuis mooier gebruiken dan op deze wijze!

Vrijwilligers aan het woord.

We hebben een prachtig jaar achter de rug, met veel steun van jonge vrijwilligers. Aleid en Janneke konden, dankzij donaties uit Nederland, de kinderen van het project het kerstfeest van hun leven bezorgen. Na de kerstdagen stuurden zij een brief met daarin hun ervaring over dit bijzondere Peruaanse kerstfeest. Ondanks dat dit alweer even geleden is, willen wij jullie hun verslag niet onthouden

In deze nieuwsbrief laat ik verder Floor, Marleen en Lisette aan het woord. Het zijn allemaal zeer betrokken, jonge mensen die met hart en ziel zich inzetten voor onze niños.

Verslag Kerstfeest 2003 (Aleid en Janneke)

Gisteren was de grote dag: Kerst op het project. We hebben het al een dag voor de Kerst gevierd, omdat veel van onze kinderen spulletjes moeten verkopen op straat met de Kerst.

Door de kinderen gemaakte kerstkaarten.

Vanaf 15.00 uur waren alle kinderen welkom en al snel was het een drukte van jewelste! Het leek wel of alle kinderen van Zarzuela waren gekomen, het ene kindje nog enthousiaster dan het andere. Van tevoren hadden we alles mooi versierd en onze zelfgemaakte kaarsjes aangestoken. De kinderen keken hun ogen uit toen ze binnen kwamen en waren helemaal onder de indruk van de metamorfose van het gebouw. Dit ook temeer, omdat ze zelf thuis geen enkele kerstversiering hebben.

Na alle kinderen op een stoel gekregen te hebben begonnen we het Kerstfeest met een kerstfilm. Ondertussen waren wij allen, het Peruaanse team en de vrijwilligers, bezig om het kerstmaal voor de niños te bereiden. We hadden een enorme barbecue geleend van de eigenaar van een restaurant, waarop we stukjes koehart aan een spies roosterden en vervolgens prikten we er een gekookte aardappel aan. Dit is een typisch Peruaans gerecht, wat je op elke hoek van de straat kunt kopen. Voor de kinderen is zo'n dag alleen al geweldig, omdat ze een echte maaltijd krijgen. Toen de film afgelopen was stonden de kinderen te trappelen voor hun kerstmaal. Het was dan ook een hele klus om alle kinderen van eten te voorzien, zonder dat ze zelf op de spiesjes geprikt werden!

Na het eten kregen de kinderen allemaal nog zelfgemaakte limonade. Het was een heel bijzonder tafereel, omdat alle kinderen op een stoeltje of plekje op de grond moesten blijven zitten, zodat we overzicht hadden wie al wel en wie niet limonade gekregen had. Maar ondanks dit was het toch niet even gemakkelijk! Een jongetje beweerde, met de limonade randjes nog langs zijn mondhoeken, dat hij echt niets gehad had.

Toen ik hem vroeg dan toch even zijn tong uit te steken viel hij alsnog door de mand, want deze zag helemaal rood van de limonade!

Na het eten en drinken hebben we spelletjes gedaan. Mijn zelfbedachte rendiertikkertje kon helaas niet doorgaan vanwege het gebrek aan ruimte door het grote aantal kinderen. De kinderen hebben gezongen en gedanst en op grote kerststerren mochten zij hun persoonlijke kerstwens schrijven.

Aleid samen met een van de kinderen.

Vanochtend heb ik deze wensen met Aleid zitten vertalen en er zaten zulk een ontroerende wensen bij, dat ik er jullie graag een paar wil laten lezen:

1. Ik wens dat mijn moeder beter mag worden en mag blijven.
2. Ik wens dat er veel nieuwe, aardige vrijwilligers bij Inti Huahuacuna mogen komen werken.
3. Ik wil vragen of mijn vader zich niet meer zal bedrinken.
4. Ik wens dat mijn vader verandert, zodat hij mij niet meer slaat en mijn moeder ook niet.
5. Lieve Papa Noël, ik wil vragen om een televisie, een T-shirt en voor mijn vader een pantalon.
6. Ik wil een beter leven hebben en kunnen studeren.
7. Ik wens een huis voor mij en mijn familie, zodat ik niet meer op straat hoeft te slapen.
8. Ik zou graag een fiets willen. Alleen een fiets, niets meer. En ik wil dit aan de kerstman vragen, omdat mijn vader hiervoor geen geld heeft.
9. Ik wens dat ik een bed krijg met een matras, omdat mijn ouders hiervoor geen geld hebben.
10. Ik wil graag brood, een huis en een Barbie.

11. Ik wil graag naar school kunnen en werk vinden waar ik veel mee kan verdienen.
12. Mijn wens is voetballer worden bij een Peruaans elftal.
13. Ik wens dat alle arme kinderen minder arm worden.

Wat een wensen, hè! Ik zou dan zo graag willen dat ik langer kon blijven, om een beetje hulp te kunnen bieden om zo'n wens te realiseren. Maar ja, vaak zijn deze wensen onmogelijk, je kunt niet alle leed wegnemen.....!

Na de spelletjes steeg de spanning onder de kinderen, want wanneer zullen nou die langverwachte cadeautjes komen? Toen we eindelijk alle kinderen in een lange rij hadden staan mochten de eerste kinderen naar beneden naar de patio. Hier kregen ze chocolademelk, een cakeje en snoepjes. En toen op dat moment de kerstman verscheen was het feest compleet. Je had die gezichtjes moeten zien, zó mooi!

Na het uitpakken van de cadeautjes en het drinken gingen ze naar huis en kon er weer een nieuwe lading niños naar beneden komen om door de kerstman verrast te worden.

Toen alle kinderen geweest waren bleven we achter in een enorme chaos van papiertjes, afgescheurde kerstversieringen en.....stilte! Want oh, wat een lawaai maken zoveel uitgelaten kinderen bij elkaar!

Het was zo gezellig dat Dolores besloot om iedereen nog bij haar thuis uit te nodigen.

Vanavond gaan we met het hele gezin de kalkoen eten, die ons al twee dagen vanuit de gootsteen ligt aan te kijken! Ook hebben we cadeautjes voor elkaar onder de boom liggen en daarna gaan we naar de kerk om 24.00 uur vannacht.

Wij willen ook jullie heel fijne Kerstdagen wensen in Nederland. Bij deze willen wij ook van de gelegenheid gebruik maken om iedereen, die geld heeft gegeven voor ons kerstfeest, nogmaals hartelijk te bedanken. Dit feest, met alles erop en eraan, kon mogelijk gemaakt worden dankzij jullie.

Het geld wat over is en de giften die eventueel nog binnenkomen, worden allemaal besteed aan noodzakelijke spullen voor het project. Heel erg bedankt dat jullie op deze wijze een steentje hebben bijgedragen.

Veel liefs, Aleid en Janneke

De vrijwilligsters Marleen, Lisette en Floor.

Floor ten Holder

Hallo, ik ben Floor. Ik werk sinds 1 maart bij Inti Huahuacuna en nog maar een weekje te gaan...

Al een aantal jaar geleden besloot ik na mijn middelbare school weg te gaan, richting Zuid Amerika en daar in een project te gaan werken. Dat kreeg in de loop van de tijd natuurlijk meer vorm en uiteindelijk kwam ik via via bij Inti Huahuacuna in Cusco terecht.

Ik heb een geweldige tijd bij het project gehad. De kinderen zijn altijd enthousiast, wat af en toe wel moeilijk te begrijpen is gezien de omstandigheden waarin ze leven. Een hand geven op weg naar het park elke vrijdag is al genoeg ze nog even iets blijer te maken. Ook is het ontzettend leuk om te zien hoe snel ze dingen oppikken en het weer doorgeven. De ene week leg ik een nieuw spelletje uit aan een van de kinderen en een week later kunnen een aantal anderen het ineens ook. Of een jongetje, hij was 2 maanden niet op het project geweest en hadden we elkaar niet gezien. Toen hij weer terugkwam herkende hij me meteen en begon "Hoofd, schouders, knie en teen" in het Nederlands te zingen, het liedje wat ik hem een van mijn eerste dagen geleerd had.

Om een bepaald doel te hebben in mijn tijd bij Inti Huahuacuna, begon ik Engelse lessen op te zetten samen met een andere vrijwilligster. De eerste lessen begonnen ontzettend chaotisch, maar toen we wat meer structuur aanbrachten, door de groep in kleinere groepjes te verdelen en per leeftijd en niveau, werden de lessen echt heel leuk en gezellig om te doen. Jammer genoeg konden veel kinderen kort hierna niet meer komen, omdat de grote vakantie voor ze was afgelopen en ze weer naar school moesten. Hierna

ben ik doorgedaan met helpen bij huiswerk en af en toe les aan kleinere groepjes geven.

Voor volgend weekend staat een kamp met de jongeren vanaf 12 jaar gepland. We zullen naar het platteland gaan, de omgeving verkennen, thema's zoals vriendschap en seksuele voorlichting bespreken en natuurlijk veel spelletjes doen. Dat zal mijn echte afscheid zijn. Ik zal het project, het wonen bij Dolores en Cusco ontzettend gaan missen en hoop in de toekomst nog heel vaak terug te kunnen gaan!

Lisette Otten

Hallo, ik ben Lisette en ik zit sinds twee weken bij Inti Huahuacuna. Vanaf het begin was het al meteen heel erg leuk om er te werken. De kinderen zijn meteen heel erg hartelijk en blij dat je er bent zonder dat ze eerst aan je moeten wennen. Dat was erg prettig om zo te beginnen, omdat je dan ook echt het idee hebt dat ze het fijn vinden dat je er bent.

Omdat mijn Spaans nog niet goed genoeg is om echt te helpen met het huiswerk ga ik vaak helpen met knutselen of spelletjes met ze spelen. In de spelletjeszaal is iedereen altijd erg druk en gezellig en ze zijn erg blij als je een spelletje met ze wilt doen. Sommigen zijn goed in vals spelen dus dat proberen we ze dan uit te leggen dat ze dat niet moeten doen. Daar leren ze dan toch ook weer een beetje van. Ook proberen we te laten merken dat het niet erg is om te verliezen.

De twee vrijdagen die ik heb meegemaakt in het park vond ik vooral leuk omdat ze dan echt helemaal kind zijn, dan rennen ze rond alsof ze eventjes geen zorgen hebben. Dat is fijn om naar te kijken en om dan met ze mee te voetballen of gewoon de schommel te duwen. Vaak komen ze ook gewoon even naar je toe om tegen je aan te gaan staan en even te knuffelen!

Eigenlijk wilde ik al heel lang met kinderen werken in een land als Peru en ik ben heel blij dat ik bij Inti Huahuacuna terecht ben gekomen. De mensen die er werken zijn erg behulpzaam en laten je ook lekker je eigen gang gaan met de kinderen. Ook met de andere vrijwilligers is het erg leuk omdat je hetzelfde met elkaar deelt. Naast het werk op het project is Cusco ook een hele bijzondere stad waar veel te zien is wat mijn verblijf hier eigenlijk alleen nog maar leuker maakt! Inti Huahuacuna is voor mij een project met een hart waar echte mensen werken en het is fijn om daar een klein beetje aan bij te dragen!

Allemaal op de foto.

Marleen Opwijrda

Mijn naam is Marleen Opwijrda en ik ben 24 jaar. In januari van dit jaar heb ik mijn studie rechten afgerond en op dit moment bevind ik mij dus aan de vooravond van het "werkende" leven. Voor mij HET moment om een onvergetelijke verre reis te maken voordat dat leven daadwerkelijk gaat beginnen!

De maanden voor deze reis heb ik veel nagedacht over welke invulling ik eraan wilde geven. De bestemming en de periode van 3 maanden stonden snel vast, maar ik wilde meer dan alleen maar rondtrekken. Via Aleid Goldhoorn (zij heeft van september 2003 tot januari 2004 bij het project gewerkt) ben ik bij Inti Huahuacuna terecht gekomen en daar werk ik nu 2,5 week. Niet lang, maar wel lang genoeg om te kunnen beschrijven wat de werkzaamheden zijn en hoe ik het werken ervaar!

Inti Huahuacuna betreft een naschoolse opvang, dus wij (de vrijwilligers) zijn meestal rond 15.00 uur op het project aanwezig. Zodra je het project binnenstapt, rennen de kinderen naar je toe en vliegen je om je nek! Ze zijn absoluut niet verlegen en dat maakt het heel makkelijk om contact te leggen.

De middagen worden gevuld met het spelen van spelletjes, tekenen, kleuren etc. Meestal zit ik in Bibliotheek en help ik een beetje met het huiswerk (voor zover mijn niveau Spaans het toelaat...). Tevens worden kleine projecten verzonden om de kinderen bezig te houden. Zo hebben zij bijvoorbeeld laatst een hele grote verjaardagskalender gemaakt, waarop alle verjaardagen van de kinderen kunnen worden geschreven. En elke dinsdag en donderdagmiddag wordt (meestal) Engelse les gegeven, om op deze manier een beetje afwisseling te brengen in de dagelijkse activiteiten.

Na 2,5 week kan ik zeggen dat ik dit absoluut niet had willen missen. Het contact met de kinderen, het gegeven dat een beetje aandacht, dat niets kost, wel degelijk een verschil maakt en het besef hoe goed ik het zelf heb gehad, maken dit voor mij tot een hele bijzondere ervaring!

“Heeft Inti Huahuacuna nog wel geld nodig?

Het gebouw heeft al 2 prachtige toiletten, een douche en een nieuw keukentje!”

Zo sprak mij onlangs iemand aan. Dit raakte mij en ik merkte dat het blijkbaar niet voor iedereen duidelijk is waar het echt om draait.

Toen ik thuis kwam, wist ik precies wat ik die persoon had moeten vragen. “Hoeveel toiletten heeft u in uw huis en hoeveel personen moeten daar gebruik van maken en vindt u nu nog dat 2 toiletten voor dagelijks zo’n 80 kinderen een luxe is?” Bij dit voorval dacht ik terug aan mijn eerste kennismaking met het verwaarloosde wijkgebouw. Voor mij was toen al duidelijk, dat als je een kansarm kind wilt laten voelen dat hij de moeite waard is, het gebouw ook de moeite waard moet zijn. Maar dit is slechts een voorwaarde, want het draait uiteindelijk om de opvang van de kinderen zelf. Juist voor de dagelijks terugkerende kosten, zoals eten, materialen, medische verzorging, gas, water, licht, de kosten van het team, enz. enz., blijven uw donaties heel hard nodig. Dit is de enige manier om het voortbestaan van ons opvanghuis te waarborgen.

Geweldige steun voor Inti Huahuacuna

Op deze wijze schudden de leerlingen van het Elzendaal College symbolisch de hand van onze niños. Dit wandkleed is gemaakt tijdens de kerstmarkt 2003.

Ook het afgelopen jaar is het project geweldig gesteund, waardoor wij dit prachtige werk voor de niños kunnen blijven doen.

Veel mensen hebben Inti Huahuacuna in hun hart gesloten. Het is ook werkelijk fantastisch op

hoeveel verschillende plekken ik welkom ben om over ‘mijn niños’ te vertellen, zoals op scholen, bij Rotary Clubs, de Lions Club, de Prot. Chr. Kerk, Fondsen, Stichtingen, de Kynologenclub Uden.

Om zeker niemand te vergeten wil ik dit hoofdstukje in een korte zin samenvatten:

“Lieve mensen, ik bedank jullie allen intens voor jullie steun!”

Notaris Schepers passeert de oprichtingsakte van onze stichting in aanwezigheid van de bestuursleden Dorris Duurland, Marianne Schepers en Marianne Mudde.

Met deze nieuwsbrief hoop ik jullie weer een beetje op de hoogte te hebben gebracht van het reilen en zeilen van de niños, het project en het team in Cusco. Het is jullie inmiddels meer dan duidelijk, dat dit opvanghuis alleen kan blijven draaien op financiële steun vanuit Nederland en daarom zal ik ook in de toekomst blijven ‘schooien’ voor dit opvanghuis, deze veilige plek, voor de kinderen van Inti Huahuacuna.

Zoals jullie weten is voor mijn inzamelingsacties deze goede doelenstichting opgericht. Giften zijn aftrekbaar voor de belasting. Indien een donateur zich dmv een schenkingsakte voor 5 jaren wil binden is de aftrek het gunstigst. Indien u dit wenst, kunt u daarvoor een formulier bij mij opvragen. Als steun voor ons project verzorgt het Notariskantoor Uden, aan de hand van het ingevulde formulier, kosteloos het opstellen van de akte.

Mocht deze nieuwsbrief voor u aanleiding zijn om het project Inti Huahuacuna (opnieuw) te steunen, dan kunt u een bijdrage storten op girorekening 9233476 ten name van Stichting Inti Huahuacuna, Land van Ravensteinstraat 31, Uden.

*Heel veel dank voor uw belangstelling. Mede namens het bestuur wens ik u een fijne zomer.
Marianne Schepers*